

לִיעֲקֹב בְּמָה דִּאֲתַחֲזִי לְמֹשֶׁה, אֶלָּא דְלֹא יְכִילַת, עַד
 דְּהוּוּ תְרִיסַר שַׁבְּטִין בְּבֵיתָא לְאַתְקִשְׁרָא בְּהוּ, וּכְדִין
 אֲתַדְּבִיאַת (נ"א אֲתַדְּחִיַּית) רַחֲל, וְנִטְלָא אִיהִי בֵיתָא בְּכֻלְהוּ
 שַׁבְּטִין, וַחֲזוּת עֲקָרָא דְּבֵיתָא, וּכְדִין (תהלים קיג) מוֹשִׁיבֵי
 עֲקָרַת הַבַּיִת וְדָאֵי.

אָמַר יַעֲקֹב, הָא מָטָא זְמָנָא, דְּאֲשַׁתְּלִימוּ תְרִיסַר
 שַׁבְּטִין, וְדָאֵי עֲלָמָא דְלַעֲיִלָּא יַחֲזוּת הוּא
 לְבֵיתָא לְאַתְקִשְׁרָא בְּהוּ, וּמְסַכְּנוּתָא דָּא אֲתַדְּחִיַּיא
 קַמִּיהִ. אִי תָמוּת הָבָא, לָא אַפּוּק מִהָבָא לְעֲלָמִין.
 וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּאַרְעָא דָּא, לָא אֲתַחֲזִי לְאַשְׁלָמָא
 בֵּיתָא. בְּגִין כֶּךָ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה וְגו', עַד לָא
 אֲשַׁתְּלִימוּ שַׁבְּטִין.

שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדָאֵי כָּל מְלוּזֵי דְרַבִּי
 יְהוּדָה שְׁפִיר, וְדָא סָלִיק עַל כֻּלָּא. וְאִי תִימָא
 אַמַּאי לָא אֶזְל לִיה לְאַזְרַחֲיָה מִיַּד. אֶלָּא, כָּל זְמַן

לשון הקודש

וְהַמְסַכְּנָה הוּאֵת גְּדֻחִית לְפָנָיו. אִם
 תָּמוּת פֶּאן, לֹא אֵצֶא מִכָּאן לְעוֹלָמִים.
 וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּאַרְצָן הוּוּ לֹא רָאוּי
 לְהַשְׁלִים אֶת הַבַּיִת. מִשּׁוּם כֶּךָ וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר יִלְדָה וְגו', טָרַם יִשְׁתַּלְמוּ
 הַשַּׁבְּטִים.

שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְדָאֵי יָפִים הֵם
 כָּל דְּבַרֵי רַבִּי יְהוּדָה, וְזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

שְׁלֹא יְכַלֶּה עַד שֶׁהָיוּ שְׁנַיִם עָשָׂר שַׁבְּטִים
 בְּבֵית לְהַתְקַשֵּׁר עִמָּם, וְאִזּוּ נִטְהַרְהָ
 וְנִדְחַמְהוּ רַחֲל, וְהָיָא נִטְלָה אֶת הַבַּיִת
 בְּכָל הַשַּׁבְּטִים וְהִזְיָתָה עַקֵּר הַבַּיִת, וְאִזּוּ
 וְדָאֵי מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת הַבַּיִת.

אָמַר יַעֲקֹב, הִגֵּה הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּשְׁלְמוּ
 שְׁנַיִם עָשָׂר הַשַּׁבְּטִים, וְדָאֵי יָרַד הָעוֹלָם
 שְׁלֹמַעְלָה לְבֵית לְהַתְקַשֵּׁר עִמָּם,

דְּרַחֵל לָא מִתְעַבְרָא מִבְּנֵימִין, אֲתַעֲבֵב תַּמָּן. בִּיּוֹן
 דְּמָטָא זְמָנָא דְּבְנֵימִין, עָרַק וְלֹא בָּעָא רִשׁוּתָא, בְּגִין
 דְּלֹא יִתְעַבֵּב תַּמָּן וַיִּתְחַבֵּר יַעֲקֹב בְּכוּלָּהוּ שְׁבָטִין,
 בְּאַתְרָא (דְּלֵא) דְּאַצְטְרִיד.

רַבִּי אַבְא פָּתַח, (שמות ד) וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יִתְרֵ
 חוֹתְנֵנוּ וְגו'. תָּא חַזִּי, מֹשֶׁה רָעִי עָנָא דִּיתְרוֹ חֲמוּי
 חָהּ, וְדִיּוּרִיָּה חָהּ בֵּיתָ. וְכַד בָּעִי לְמִיּוּזַל, לָא אֶזְל
 אֶלָּא בְּרִשׁוּתָא דִּידוּיָהּ. וַיַּעֲקֹב דְּחָהּ שְׁלִים וְדִיּוּרִיָּה
 חָהּ תְּדִיר עֲמִיָּה דְּלָבֹן, אִמְאִי לָא בָּעָא רִשׁוּתָא מְנִיָּה.
 אֶלָּא הָא אֲתַמֵּר דְּלֵא יִגְלַל לָבֹן עֲמִיָּה גְּלַגְלוּן
 וַיִּשְׁתַּאֲר תַּמָּן. דְּהָא בְּקַדְמִיתָא אָמַר לִיָּהּ, וּמִיד גְּלַל
 עֲלִיָּהּ גְּלַגְלוּן וְאַשְׁתַּאֲר תַּמָּן, וְחֲשַׁתָּא דְּחִיל מְנִיָּה.

אַבְל יִתְרוֹ, לָא חָהּ חֲכִי לְגַבִּי מֹשֶׁה. בְּגִין דְּלָבֹן
 חֲרָשָׁא חָהּ, וּבְחֲרָשָׁא חָהּ כָּל עוֹבְדוּי לְגַבִּי

לשון הקודש

ובשׂרָעָה לְלֶכֶת, לא הִלֵּךְ אֶלָּא בְּרִשׁוּתוֹ.
 וַיַּעֲקֹב, שְׁהִיָּה שְׁלָם, וְדִיּוּרוֹ תַּמִּיד הִיָּה
 עִם לָבֹן, לָמָּה לא בְּקִשׁ מִמֶּנּוּ רִשׁוּת?
 אֶלָּא חֲרִי נִתְבָּאֵר שְׁלֵא יִגְלַל לָבֹן עִמּוֹ
 גְּלַגְלוּלִים וַיִּשְׁאֲר שָׁם, שְׁחֲרִי בְּרִאשׁוֹנָה
 אָמַר לוֹ, וּמִיד גְּלַל עָלָיו גְּלַגְלוּלִים
 וַנִּשְׁאֲר שָׁם, וְכַעַת פְּחַד מִמֶּנּוּ.

אַבְל יִתְרוֹ לא הִיָּה כְּדִן כְּלָפִי מֹשֶׁה,
 מִשּׁוּם שְׁלָבֹן הִיָּה מְכַשֵּׁף, וּבְכַשׁוּף הִיָּה

ואם תאמר, לָמָּה לא הִלֵּךְ לוֹ לְדַרְבּוֹ
 מִיד? אֶלָּא כָּל זְמַן שְׁרַחֵל לא הִתְעַבְרָה
 מִבְּנֵימִין, הִתְעַבֵּב שָׁם. בִּיּוֹן שְׁהִגִּיעַ הַזְּמַן
 שֶׁל בְּנֵימִין, בְּרַח וְלֹא בְּקִשׁ רִשׁוּת, כְּדִי
 שְׁלֵא יִתְעַבֵּב שָׁם, וַיִּתְחַבֵּר יַעֲקֹב בְּכָל
 הַשְּׁבָטִים בְּמָקוֹם וּשְׁלֵא שְׁצְרִיד.

רַבִּי אַבְא פָּתַח, וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל
 יִתְרֵ חוֹתְנֵנוּ וְגו'. בֵּא רְאָה, מֹשֶׁה הִיָּה
 רוּעָה אֶת צֵאן חוֹתְנֵנוּ, וְדִיּוּרוֹ הִיָּה עִמּוֹ.

דִּיעֲקֹב, וְהִשְׁתָּא לָא בְעָא יַעֲקֹב לְאַתְעַכְבָּא תַמּוֹן, דְּהָא
קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר לִיה (בראשית לא) שׁוּב אֶל אֲרֶץ
אֲבוֹתֶיךָ וְגו'. וְעַל דָּא לָא בְעָא לְאַתְעַכְבָּא וּלְמִישְׁבַּק
פְּקוּדָא דְמַרְיָה.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב, (בראשית ל) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וְגו',
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מז) לְמַנְעִיחַ לְבַנֵּי קִרְחָה עַל
עֲלָמוֹת שִׁיר. הָאִי קָרָא, אִית לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיה, דְּרָזָא
דְּחֲכַמְתָּא אִיהוּ. וְכָל חַזִּי שִׁירִין וְתוֹשְׁבַתָּן, דְּהוּוּ
אָמְרִי בְנֵי קִרְחָה, בְּלָתוּ מִחֲדַתִּין אֵינּוֹן שִׁירִין וְתוֹשְׁבַתָּן
דְּהוּוּ מְלַקְדָּמִין, וְכֵן כָּל אֵינּוֹן שִׁירִין וְתוֹשְׁבַתָּן דְּאָמַר
דְּוֹד וְכָל אֵינּוֹן דְּהוּוּ עַמִּיָּה, בְּלָתוּ הוּוּ בְּרָזָא עֲלָאָה,
בְּרָזָא דְחֲכַמְתָּא.

תָּא חַזִּי, עֲבַד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלָמָא תַתָּאָה
בְּגוּוֹנָא דְעֲלָמָא עֲלָאָה, וְכָל אֵינּוֹן סְדָרִין דְּסְדָרוּ

לשון הקודש

לְהַסְתַּכְּלָא שְׁהוּא סוּד שֶׁל חֲכָמָה, וְכָל
הַשִּׁירִים וְהַתְּשׁוּבוֹת הַלְלוּ שְׁהִיו
אוֹמְרִים בְּנֵי קִרְחָה, כְּלָם מִחֲדָשִׁים הֵם
אוֹתָם שִׁירִים וְתְשׁוּבוֹת שְׁהִיו מְלַפְנִים,
וְכֵן כָּל אוֹתָם שִׁירוֹת וְתְשׁוּבוֹת שְׁאָמַר
דְּוֹד וְכָל אוֹתָם שְׁהִיו עִמּוֹ, כְּלָם הָיוּ
בְּסוּד עֲלִיוֹן, בְּסוּד הַחֲכָמָה.

בַּא רְאָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה אֶת

כָּל מַעֲשָׂהוּ בְּלִפְיֵי יַעֲקֹב, וְכַעֲת לֹא רָצָה
יַעֲקֹב לְהִתְעַכֵּב שָׁם, שְׁהָרִי הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ שׁוּב אֶל אֲרֶץ
אֲבוֹתֶיךָ וְגו', וְעַל כֵּן לֹא רָצָה לְהִתְעַכֵּב
וּלְעֹזֵב אֶת מְצוֹת רַבּוֹנוּ.

בַּא רְאָה, כְּתוּב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל
וְגו'. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מז) לְמַנְעִיחַ לְבַנֵּי
קִרְחָה עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ

דָּוָד וּשְׁלֹמֹה בְּרִיָּה, וְכָל אֵינֹן נְבִיאֵי קְשׁוּט בְּלָחוּ (דף
קנט ע"א) סִדְרוּ בְּנוֹנָא דְלַעֲלָא.

תָּא חָזִי, בְּנוֹנָא דְאִיפָא מְשֻׁמְרוֹת בְּאַרְעָא, הָכִי נָמִי
בְּרַקִּיעָא. דְּמִזְמֵרֵי לְמַרְיָהוּ, וְאַמְרֵי שִׁירְתָּא
תְּדִיר. וְכָלְהוּ קְוִימִין אֵלִין לְקַבֵּל אֵלִין, וְכָלְהוּ בְּסִדְרוֹן
דְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבַתָּן, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא.

עֲלָמוֹת שִׁיר, מָאֵי עֲלָמוֹת שִׁיר. אֵלָא כְּמָה דְאַתָּ
אָמַר, (שיר השירים ו) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וּשְׁמוֹנִים פְּלַגְשִׁים וְעֲלָמוֹת אֵין מְסַפֵּר. מָאֵי וְעֲלָמוֹת
אֵין מְסַפֵּר. כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (איוב כה) הֵיִשׁ מְסַפֵּר
לְגִדּוּדֵיו. וּבְגִין דְלִית לֹון חוֹשְׁבָנָא, כְּתִיב וְעֲלָמוֹת
אֵין מְסַפֵּר.

וְכָלְהוּ שׁוּרִין שׁוּרִין, מְסַחְרָן סְדָרִין, אֵלִין לְקַבֵּל
אֵלִין, לְזַמְרָא וּלְשַׁבְּחָא לְמַרְיָהוּ, וְאֵלִין אֵינֹן

לשון הקודש

החברים.

עֲלָמוֹת שִׁיר, מָה זֶה עֲלָמוֹת שִׁיר? אֵלָא
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שיר ו) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וּשְׁמוֹנִים פְּלַגְשִׁים וְעֲלָמוֹת אֵין מְסַפֵּר.
מָה זֶה וְעֲלָמוֹת אֵין מְסַפֵּר? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
הֵיִשׁ מְסַפֵּר לְגִדּוּדֵיו. וּמְשׁוּם שְׁאֵין לְהֵם
חֲשַׁבּוֹן, כְּתוּב וְעֲלָמוֹת אֵין מְסַפֵּר.
וְכָלְהוּ שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת, מְקִיפִים סְדָרִים,
אֵלֹו כְּנָגֵד אֵלֹו, לְזַמֵּר וּלְשַׁבַּח אֵת

העולם המתחתון כמו העולם העליון, וְכָל
אוֹתָם הַסְּדָרִים שֶׁסְּדָרוּ דָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ
וְכָל אוֹתָם נְבִיאֵי הָאֱמֶת – כָּלֵם סְדָרוּ
כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה.

בַּא רְאָה, כְּמוֹ שְׁנֵישׁ מְשֻׁמְרוֹת בְּאַרְצֵי –
כַּד גַּם בְּרַקִּיעַ שְׁמוֹמְרִים לְרַבּוֹנָם
וְאוֹמְרִים תְּמִיד שִׁירָה, וְכָלֵם עוֹמְדִים
אֵלֹו כְּנָגֵד אֵלֹו, וְהַכֵּל בְּסְדָרִים שֶׁל
שִׁירוֹת וְתוֹשְׁבַתָּת, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ

עֲלָמוֹת שִׁיר. וּבְגִין דְּאִית עֲלָמוֹת דְּלֹא מְזַמְרִין בְּאֵלֵינוּ,
אֵלֵינוּ אֶקְרוּן עֲלָמוֹת שִׁיר.

תִּלְת סְדָרִין מִתְפָּרְשָׁן לְכָל סֶטֶר לְד' סְטָרֵי עֲלֵמָא,
וּבְכָל סְדָרָא וְסְדָרָא דְאִיהִי לְכָל סֶטֶר, תִּלְת
סְדָרִין אַחֲרֵינָן. סְדָרָא קַדְמָאָה דְלְסֶטֶר מְזַרְחָה, תִּלְת
סְדָרִין אֵינֻן. וְאֵינֻן תְּשַׁעָה סְדָרִין, בְּגִין דְּכָל סְדָרָא
מֵאֵינֻן תִּלְת, אִית לִיהָ תִּלְת סְדָרִין, וְאִשְׁתַּכַּחוּ דְאֵינֻן
תְּשַׁעָה, וּכְמָה אֶלְף וּרְבָבָן תְּחֻתֵיהוּ.

הֵינִי סְדָרִין תְּשַׁעָה, כּוּלְהוּ מִתְנַהֲגֵי בְּאַתְוֹן רְשִׁימָן,
וְכָל סְדָרָא אֶסְתְּכִי לְאֵינֻן אַתְוֹן רְשִׁימָן, (ס"א וְהָא
אִינְקוּמָה וְכֵן לְכָל סְדָרָא וְסְדָרָא, וְכּוּלְהוּ נְטִלֵי בְּאַתְוֹן רְשִׁימָן וְאֵלֵינוּ עֲלָמֵי מֵאֵלֵינוּ וְקִינְיָמָן
אֵלֵינוּ עַל אֵלֵינוּ) וּמִתְחַבְּרָן כְּפִלְהוּ, וְאֶמְרֵי שִׁירְתָּא. וְכֵד אֵינֻן
אַתְוֹן פְּרָחֵי גּוֹ אֲוִירָא דְרוּחָא (הַהוּא) דְמִמְנָא עַל כִּלְא,
כְּדִין אֵינֻן נְטִלֵי, וְשִׁירְתָּא אַתְפַּסָּם, וְחַד אַתְ אַתְפַּטְשׁ

לשון הקודש

שְׁלֹשָׁה סְדָרִים, וְנִמְצְאוּ שְׁהֵם תְּשַׁעָה,
וּכְמָה אֶלְפִים וּרְבָבוֹת תְּחַתֵּיהֶם.
תְּשַׁעָה הַסְדָרִים הַלְלוּ, כְּלָם מִתְנַהֲגִים
בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת, וְכָל סְדָר מְסַתְבֵּל
לְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת, וְנִהְרֵי בְּאֵרוּהָ וְכֵן
לְכָל סְדָר וְסְדָר, וְכָלֵם נִסְעִים בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת,
וְאֵלֵינוּ עֲלִינוּנִים מֵאֵלֵינוּ, וְעוֹמְדִים אֵלֵינוּ עַל אֵלֵינוּ וְכֵלְן
מִתְחַבְּרוֹת וְאוֹמְרוֹת שִׁירָה. וְכִשְׁאוֹתָן
הַאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת לְתוֹךְ הָאֲוִיר שֶׁל

רְבוּנָם, וְאֵלֵינוּ הֵם עֲלָמוֹת שִׁיר. וּמִשׁוּם
שְׁיֵשׁ עֲלָמוֹת שְׁאִין מְזַמְרוֹת כְּמוֹ אֵלֵינוּ,
אֵלֵינוּ נִקְרְאוֹת עֲלָמוֹת שִׁיר.
שְׁלֹשָׁה סְדָרִים נִפְרָדִים לְכָל צֵד
לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וּבְכָל סְדָר
וְסְדָר, שְׁהוּא לְכָל צֵד, שְׁלֹשָׁה סְדָרִים
אַחֲרֵים. סְדָר רֵאשׁוֹן שֶׁלְצֵד מְזַרְחָה –
שְׁלֹשָׁה סְדָרִים הֵם, וְהֵם תְּשַׁעָה סְדָרִים,
מִשׁוּם שֶׁכָּל סְדָר מֵהַשְׁלֹשָׁה הַלְלוּ יֵשׁ לוֹ

מתתא. וזהוהא את סלקא ונחתא ותרין אתון פרחי
 עליהו, והאי את מתתא, סלקא סדרא מתתא לעילא
 ואתחבר בהו, ואתעבידו תלת אתון, פלהו לפום
 אתון יה"ו, דאינון תלת גו אספקלריא המאירה.
 מאילין אתפרשו תלת סדרין ואינון תרין אתון.
 וזהוהא את דסלקא, מתחברא עמהון ואינון תלת.

תא חזי, אינון תרין אתון עלאין, דסלקין באוירא,
 אינון פלילין דא בדא, רחמי בדינא. ובגין כך
 אינון תרין, ואינון מעלמא עלאה ברזא דדכורא,
 והאי דסלקא ואתחברא עמהון איהי נוקבא,
 ואתפלילת בתרווייהו. פגוונא דנוקבא אתפלילת
 בתרי סטרי, בימינא ובשמאלא, ואתחברת בהו, הכי
 נמי האי את נוקבא, דאתחברת בתרי אתון אחרנין.

לשון הקודש

מתחברת עמהון, והן שלש.
בא ראה, אותן שתי אותיות עליונות
 שעולות באויר, הן פלולות זו בזו,
 רחמים בדין, ומשום כך הן שתיים, והן
 מן העולם העליון, בסוד של זכר. וזו
 שעולה ומתחברת עמהן היא נקבה,
 ונקללת בשתייהן, כמו שהנקבה נקללת
 בשני צדדים, בימין ובשמאל,
 ומתחברת עמהם, כך גם האות הנקבה
 הזו שמתחברת עם שתי אותיות

הרות והיאן הממנה על הכל, או הם
 נוסעים, והשירה נמתקת, ואות אחת
 מכה מלמטה, ואותה אות עולה
 ויורדת, ושתי אותיות פורחות עליהן.
 והאות הזו מלמטה מעלה סדר ממטה
 למעלה ומתחברת עמם, ונעשות שלש
 אותיות, בלם לפי האותיות יה"ו, שהן
 שלש בתוך האספקלריה המאירה.
 מאלו נפרדים שלשה סדרים ואותן
 שתי האותיות, ואותה האות שעולה

ואינן בתרין סטרין, אלין עלאין, ודא לתתא, וכלא
 איהו חד, דבר ונוקבא. (בר) דבר אתברי עלמא,
 דאינן אתון מעלמא עלאה גיגהו, דאינן אולידו
 כל עובדין לתתא, בגוונא דלהון ממש, ובגין כך מאן
 דידיע לון ואזדהר בהו, רחים לעילא ורחים לתתא.
 רבי שמעון אמר, אלין אתון בלהו, דבר ונוקבא,
 לאתפללא בתדא ברזא דמיין עלאין ומיין
 תתאין, וכלא חד, ודא איהו יחודא שלים. ובגין כך,
 מאן דידיע להו, ואזדהר בהו, זכאה איהו חולקיה
 בהאי עלמא ובעלמא דאתי, בגין דאיהו עקרא
 דיחודא שלים בדיקא יאות. תלת תלת מסטרא דא
 ומסטרא דא, ביחודא חדא בשלימו דכלא. וכלהו
 רזא דסדרא עלאה בדיקא חזי, בגוונא דלעילא,
 דההוא סדרא תלת תלת ברזא חדא.

 לשון הקודש

העליונים והמים התחתונים, והכל
 אחד, וזהו היחוד השלם. ומשום כך, מי
 שמביר אותם ונוהר בהם, אשרי חלקו
 בעולם הזה ובעולם הבא, משום שהוא
 עקר היחוד השלם בראוי, שלש שלש
 מצד זה ומצד זה, ביחוד אחד בשלמות
 הכל, וכלם הפסוד של הסדר העליון
 בראוי כמו שלמעלה, שאותו סדר
 שלשה שלשה בסוד אחד.

אחרות, והן בשני צדדים אלו
 העליונים, וזה למטה, והכל הוא אחד,
 זכר ונקבה. והיין שבאשר נברא העולם,
 שאותם האותיות הן מן העולם העליון,
 שהם הולידו את כל המעשים למטה
 כמו שלהם ממש. ומשום כך, מי שיודע
 אותן ונוהר בהן, אהוב הוא למעלה
 ואהוב למטה.

רבי שמעון אמר, כל האותיות הללו,
 זכר ונקבה, להכליל יחד בסוד המים